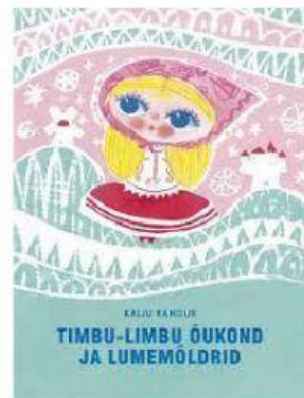

„Timbu- Limbu õukond ja lumemöldrid“ 1.osa

1) Kuula lugu ja täida lüngad.

Timbu-Limbu oli pikkade juuste, väikese nöbinina ja suurte silmadega pisike tüdruk. Tema lemmikvärv oli valge. Timbu-Limbu elas kasetohu lossis. See asus väikesel mäeharjal, metsade ja rüppes. Otse sealt samast algas teine kõrge-kõrge mägi. Selle mäe harjal seisis lumeveski, kus elasid kolm . Igal talvehakul panid nad lumeveski tööle. Aegamööda alla langevad lumehelbed katsid lossikatused ja hoovi, matsid enda alla metsatukad ning künkad, oli see vast rõõm. Toodi välja kelgud, seoti alla suusad ja lossihoovis mõnusalt lõke. Aga sel aastal oli kõik teisiti...

Õues puhub külm tuul. Talv on ju käes. Aga ei ole! Bambu arvab, et lumemöldritega on midagi juhtunud. Aga mis võiks olla nendega juhtunud? Tuleb minna vaatama, mis seal lumeveskis toimub. Sinna on tee, väga pikk.

Bambu ja Timbu-Limbu tõttasid Pimpelsangaga rääkima. Koos sõpradega otsustatakse teele asuda. Täna alustavad nad rännakut ja ronivad koos kõrge mäe otsa, lumemöldrite juurde, et uurida välja, milline kohutav on lumeveskit tabanud. Nad peavad olema vaprad, sest rännak saab olema täis katsumusi ja võib tulla .

Nad näevad enda lossile lähenevat rauast tehtud selli. Kõigil Kasetohu lossi elanikel on suu imestusest lahti. Sellist tegelast pole nad eluski näinud. Trebla, maailmarändur, soovib nendega rännakule kaasa minna. Timbu-Limbu arvab, et nende uus sõber on kuidagi isemoodi, kuid ei tee sellest välja. Ja nii nad läksid, meie rändurid, mööda teed, mis kadus metsapoole.

Poole päeva kõndimise järel jõudsid nad suure juurde ja märkasid suurt kuristikku. See oli kitsas, kuid väga pikk ja sügav , millest viis üle vana ja veidi rippisild. Tuul pani rippisilla ohtlikult kõikumama. Nad peavad silla ületama. Viimasena ületab silda . Võimas tuul paneb silla vappuma ning Pimpelsang kukub kähvli...